

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

PE PLACUL ALBINELOR

• GHID FOTO-COLOR •
POTENȚIAL MELIFER PE SPECII •

THE XERCES SOCIETY

FOR INVERTEBRATE CONSERVATION

Eric Lee-Mäder, Jarrod Fowler, Jillian Vento & Jennifer Hopwood

M.A.S.T.
2018

Prefață: Nimic nu-i nou sub soare... 6
Plante și polenizatori: prezentare generală... 10
Polenizatori și pesticide... 22 / Cheia iconițelor... 23

1. Flori sălbaticе indigene	24		
1. Isopul de anason, isopul gigantic	26	31. Rădăcina şarpelui, eryngo	88
2. Aster (Steluța)	28	32. Floarea păianjen de Munții Stâncosi	90
3. Menta indiană	30	33. Salvia	92
4. Suzana-cu-ochi negri	32	34. Busuiocul sălbatic	94
5. Floarea cocardă (fluturei)	34	35. Helium	96
6. Liatris (Steaua strălucitoare)	36	36. Telegraful	98
7. Trichostema	38	37. Floarea-soarelui	100
8. Sporișul	40	38. Hydrophyllum	102
9. Macul californian	42	39. Hrișca sălbatică	104
10. Clarkia	44	40. Mușcata sălbatică (nápraznica)	106
11. Coreopsis	46	41. Indigo sălbatic	108
12. Veronicastrum virginicum	48	42. Verbesina	110
13. Planta cupă, planta busolă, floarea-soarelui decorativă	50	43. Menta de pădure	112
14. Bubericul	52		
15. Răscoage	54	2. Arbori și arbuști indigeni	114
16. Gilia capitata	56	44. Acacia	116
17. Sânziana	58	45. Teiul american	118
18. Grindelia	60	46. Murul, zmeurul	120
19. Vernonia	62	47. Salcâmul	122
20. Iarba lui Joe Pye, zburătoare	64	48. Afinul	124
21. Lobelia	66	49. Copacul de hrișcă	126
22. Lupinul	68	50. Buttonbush	128
23. Limnanthes alba (Meadowfoam)	70	51. Adenostoma	130
24. Ceară albinei	72	52. Iarba coiotului (Baccharis)	132
25. Menta de munte	74	53. Amorfa	134
26. Ciulinul indigen	78	54. Coacăzul auriu	136
27. Penstemonul	80	55. Illicele american	138
28. Facelia	82	56. Arbutus	140
29. Trifoiul de prerie	84	57. Magnolia	142
30. Echinacea	86	58. Manzanita	144
		59. Mesquite	146
		60. Holodiscus	148

61. Mahonia	150	79. Limba mielului	192
62. Chrysothamnus	152	80. Cătușnica	194
63. Cercis (Arborele lui Iuda)	154	81. Coriandrul	196
64. Rhododendronul	156	82. Cosmos	198
65. Mâceșul	158	83. Isopul	200
66. Palmierul pitic (Palmetto)	160	84. Lavanda	202
67. Amelanchierul (Pomul cu stafide)	162	85. Menta	204
68. Oxydendrum arboreum	164	86. Oregano	206
69. Spiraea, cununița	166	87. Rozmarinul	208
70. Toyonul	168	88. Salvia rusească	210
71. Tulipul popular	170	89. Cimbrul	212
72. Tupelo	172		
73. Liliacul sălbatic	174	5. Plante melifere de izlaz	
74. Salcia	176	indigene și neindigene	214
75. Iarba sfântă	178	90. Lucerna	216
		91. Hrișca	218
3. Copaci și arbuști		92. Trifoiul	220
introduși		93. Fasole – ochi negri	222
76. Portocalul	180	94. Muștarul	224
77. Prunul, cireșul, migdalul, piersicul	182	95. Chamaecrista	226
4. Plante aromatice și		96. Ridichea	228
ornamentale introduse	188	97. Sparceta	230
78. Busuiocul	190	98. Fasole cu floare roșie	232
		99. Sulfina	234
		100. Măzărichea	236

Polenizatorii și pesticidele

Respect pentru oameni și cărți

FACEȚI DIN GRĂDINA DUMNEAVOASTRĂ UN PARADIS AL POLENIZATORILOR EVITÂND FOLOSIREA PESTICIDELOR.

Insecticidele, inclusiv cele folosite pentru controlul dăunătorilor din grădină, sunt de obicei toxice nu numai pentru dăunători, ci și pentru polenizatori, și chiar și unele insecticide organice pot prezenta unele riscuri.

Polenizatorii sunt expuși insecticidelor din grădini prin contactul direct cu pulverizatoarele și reziduurile de pe flori sau prin ingerarea reziduurilor de insecticid prezente în polen, nectar sau apă. Polenizatorii pot fi uciși pe loc prin expunere la insecticid, dar și dozele mai mici, neletală pot fi problematice. Aceste doze mai mici pot dăuna polenizatorilor prin faptul că le modifică comportamentul, mișcarea, dezvoltarea, reproducerea și reacția imunitară la paraziți și patogeni. Expunerea la insecticide poate reduce populațiile de polenizatori rapid, iar refacerea după nivelele de pre-expunere poate dura ani de zile.

Unele plante aflate la vânzare la pepiniere sau magazine de grădinărit au fost tratate cu **insecticide neonicotinoide** în timpul procesului de producție. Neonicotinoidele, un grup de chimice sistemică, rămân mult timp în sol și în plante și pot fi prezente în polenul și nectarul florilor plantelor tratate, mult timp după ce le aduceți acasă de la magazin. Chiar și în doze mici, neonicotinoidele sunt dăunătoare polenizatorilor.

Puteți evita problemele printr-o gospodărire atentă a grădinii.

1. Când cumpărați plante, puneți întrebări la pepinieră pentru a fi sigur că cele pe care le alegeti nu au fost tratate cu pesticide.
2. Monitorizați-vă plantele pentru a vă asigura că sunt sănătoase.
3. Plantați o diversitate de specii, pentru a asigura hrana și adăpost insectelor benefice, care vor ajuta la controlul populațiilor de dăunători din curtea și grădina dumneavoastră.

Cheia iconițelor

Albină meliferă	Albină indigenă	Pasăre colibri	Fluture	Molie

Libris

Respect pentru oameni și cărți

Flori sălbaticice

Asigurarea unui habitat bogat în flori sălbaticice este măsura cea mai importantă pe care o puteți lua pentru a sprijini polenizatorii. Plantele indigene, care sunt adaptate solurilor și climatelor locale, sunt de obicei cele mai bune surse de nectar și polen pentru polenizatorii indigeni. În plus, plantele indigene au adesea nevoie de mai puțină apă decât cele neindigene, nu au nevoie de îngrășăminte și au mai puține șanse să devină buruienoase. În continuare, vom prezenta câteva dintre florile sălbaticice preferate pentru polenizatori din America de Nord dar și din toată lumea.

1. ISOPUL DE ANASON, ISOPUL GIGANTIC

(Speciile *Agastache* spp)

PRINTRE CELE MAI ATRĂGĂTOARE FLORI PENTRU ALBINE din regiunea lor, mai mult de zece specii de isop gigant se întâlnesc în America de Nord. În trecut, în unele părți din Vestul mijlociu al Statelor Unite și Canada una din specii, isopul de anason, a fost plantat masiv în mod specific ca plantă meliferă. Relatăriile crescătorilor de albine din secolul al nouăsprezecelea arată că un singur pogon putea asigura hrana a 100 de colonii de albine și că albinele preferă isopul gigantic chiar și în locul sulfinei (vezi pagina 234). Se pare că concentrația de zahăr din nectarul isopului gigantic depășește 40%, iar mierea rezultată este deschisă la culoare, are un gust ușor mentolat și este rezistentă la zaharisire.

EXPUNERE

La soare și umbră parțială

UMIDITATEA SOLULUI

Medie

SPECII SAU VARIETATI RECOMANDATE

Isopul de anason (*Agastache foeniculum*), isopul gigantic violet (*A. scrophulariifolia*) și isopul gigantic galben (*A. nepetoides*), toate cu o distribuție largă în est și vestul mijlociu; isopul gigantic cu frunze de urzică (*A. urticifolia*) existent în abundență în vest. O specie introdusă, menta coreeană (*A. rugosa*) se adaptează bine în grădini în mare parte din America de Nord.

La noi, isopul cu floare roz sau cu floare violacee este plantă de cultură ce se seamănă în rânduri sau în cuiburi fără a avea mari pretenții de la sol sau climă. Cele două specii de cultură sunt înrudite cu isopul de anason.

VIZITATORI IMPORTANȚI AI FLORII

Floarea atrage o mare varietate de albine, fluturi și, ocazional, păsări minione. O albină lucrătoare mică și neagră (*Dufourea monardae*) este un adevărat specialist în isop gigantic și roinīță în regiunile din vestul mijlociu.

SUS: Fluture-monarh și cărăbuși în căutarea hranei în isop gigantic

PERIOADA DE INFLORESCERE

Vară

CULOAREA FLORII
violet, alb

UTILIZĂRI

Restaurarea pașilor de flori sălbaticice/
preerie

Zone de tampon/filtru la ferme

Plantă ornamentală

Comestibilă/ceaiuri/
plantă medicinală

ÎNĂLTIME MAXIMĂ
min.1,8 m

2. ASTER (Steluță)

(Speciile *Symphyotrichum spp.*)

OSURSA IMPORTANTĂ DE HRANĂ pentru albine în perioada de la sfârșitul toamnei, asterul poate ajuta noile regine-bondar să-și adune rezervele de energie înainte de intrarea în perioada de hibernare. În unele regiuni, aceste flori reprezintă o plantă meliferă de sfârșit de sezon (deși calitatele comestibile ale produsului nu sunt foarte bine private). Diferite specii sunt bine adaptate la condițiile montane sau mlăștinoase și la pajiștile însorite deschise sau marginile de păduri. Concentrația de zahăr raportată din nectarul unor specii de aster variază între 24 și 41%.

EXPUNERE

Soare și umbra parțială

UMIDITATEA SOLULUI

Umed sau uscat, în funcție de specie

Respect pentru oameni și cărți
RECOMANDATE

STÂNGA
Albina tăietoare
de frunze pe o
floare de aster

Pentru est și vestul mijlociu, asterul albastru catifelat (*Symphyotrichum laeve*), asterul de New England (*S.novae-angliae*), asterul vestic argintiu (*S.sericeum*), asterul de New York (*S.novi-belgii*) și asterul cu frunze în formă de săgeată (*S.sagittifolium*). În unele locuri din vest, asterul de Pacific (*S.chilense*) și asterul Douglas (*S.subspicatum*).

Conform informațiilor curente planta este întâlnită doar în SUA și Canada.

UTILIZĂRI

Garduri vii

Restaurarea pajiștilor/
preriilor cu flori sălbaticice

Restaurarea mlaștinilor

Fâșie-tampon/filtru la
ferme

Material pentru cuiburile
polenizatorilor sau plantă-
gazdă pentru omizi

Plantă ornamentală

VIZITATORI IMPORTANȚI AI FLORII

Planta atrage bondarii (Speciile *Bombus*). În categoria specialiștilor în aster se numără albinele miner (*Andrena hirticincta*, *A. asteris*, *A. asteroides*, *A. nubecula*, *A. placata*, *A. simplex*, *A. solidaginis*, *Pseudopanurgus nebrascensis*), albinele zidar (*Colletes simulans armatus*) și albinele cu coarne (*Melissodes druriella*). Plantă-gazdă pentru omizile fluturelui perlat cu semilună (*Phyciodes tharos*), fluturele cu semilună nordic (*P. selenis*) și molia florilor arcigera (*Schiia arcigera*). În vestul mijlociu, mai multe tipuri de aster pot, de asemenea, să stimuleze migrația fluturelui monarch de toamnă.

PERIOADA DE ÎNFLORIRE
De obicei, la sfârșitul verii
și începutul toamnei

CULOAREA FLORII
De obicei alb, roz,
albastru sau violet

ÎNĂLTIME MAXIMĂ
minim 1,8 m